

1887

Po válečném tažení v roce 1871 vypukl v Prusku kulturní boj, který začal představením Barbary Ubrek a útokem na Moabit v Berlíně. Byly zavedeny paragrafy kazatelny, ústavní paragrafy prohlášeny za neplatné. Jezuité a všichni řeholníci obojího pohlaví byli vyhnáni ze země. Mešní čtení, podávání svátostí, ba dokonce jakýkoli duchovní úkon cizího duchovního je zakázán. Biskupové a kněží šli do vězení nebo byli vyhnáni ze země. Kostely byly odebrány katolíkům a dosazeni státní kněží. Kosel, Lehnitz a Gross Strehlitz (Kožlí, Lehnice, Strzelce Opolskie) měly také státní pastory. Ti se těšili největší benevolenci ze strany vlády. Katolický profesor církevních dějin Reinkens se stal starokatolickým biskupem s 16 000 toлары. (Starokatolíci, protože nepřijali dogma o papežské neomylnosti.) V roce 1875 dosáhl kulturní boj svého nejvyššího vrcholu, ve kterém se každý něčím odkláněl na všechny strany, dokud se Lvem XIII. nepodařilo nastolit rovnováhu. Zde je třeba také poznamenat, že v roce 1872 zákonem o školním dozoru došlo k odluce školy od církve. To vše se stalo za ministra kultury Falka.

V roce 1872 odešel školní učitel Jacob Schiedek do důchodu a na jeho místo nastoupil školní učitel a varhaník Joseph Jaroschek narozený v Hlučíně 26. srpna 1842. V roce 1882 byl v Bohuslavicích zřízen systém 3 tříd se 2 učiteli.

20. července 1887 byl Johann Kruth pomocným učitelem v Bohuslavicích.

20. července 1887 byl Anton Grieger učitelem v Závadě.

20. července 1887 byl August Lokotsch učitelem byl v Bělé.

Počet žáků 20. července 1887 v Bohuslavicích byl 235.

Počet žáků 20. července 1887 v Závadě byl 82.

Počet žáků 20. července 1887 v Bělé byl 65.

V roce 1877 vstoupil v Prusku v platnost nový okresní řád a samospráva.

Nach dem Feldzuge 1871 entbrannte in Preussen der Kulturkampf, welcher mit dem Barbara Ubrek Spektakel eingeleitet mit der Erstürmung von Moabit in Berlin seinen Anfang nahm. Kanzelparagraph wurde eingeführt Verfassungparagraph für ungültig erklärt. Jesuiten und alle Ordensleute beiderlei Geschlechts aus dem Lande gewiesen. Citat Messelesen, Sakramentespenden ja jede geistliche Handlung von einem fremden Geistlichen verboten. Bischöfe und Priester wanderten ins Gefängnis oder wurden des Landes verwiesen. Kirchen wurden den Katholiken genommen und Staatspfarrer eingesetzt. Kosel, Leadhnitz und Gross Strehlitz hatten auch Staatspfarrer. Diese erfreuten sich des grössten Wohlwollens von Seiten der Regierung. Der katholische Professor der Kirchengeschicht Reinkens wurde altkatholischer Bischof mit 16000 Thalerangestellt. (altkatholisch weil sie das Dogma von der Unfehlbarkeit des Papstes nicht annahmen.) Im Jahre 1875 erreichte der Kulturkampf den Höchsten Gipfel, von der ab lenkte man von allen Seiten Etwas ein bis es Leo XIII gelang einen Ausgleich zu bewerkstelligen. Hier sei noch bemerkt dass in Jahre 1872 durch das Schulaufsichtsgesetz die Schule der Kirche entrissen wurde. Alles dies geschah unter dem Kultusminister Falk.

Im Jahre 1872 wurde der Schullehrer Jacob Schiedek pensioniert und kam an seine Stelle der Schullehrer und Organist Joseph Jaroschek in Hultschin am 26. August 1842 geboren. Im Jahre 1882 wurde in Buslawitz das 3 Klassensystem eingerichtet mit 2 Lehrern.

Am 20. Juli 1887 war Johann Kruth Hilfslehrer in Buslawitz.

Am 20. Juli 1887 war Anton Grieger Lehrer in Zawada.

Am 20. Juli 1887 war August Lokotsch Lehrer in Bielau.

Die Schülerzahl am 20. Juli 1887 betrug in Buslawitz 235.

Die Schülerzahl am 20. Juli 1887 betrug in Zawada 82.

Die Schülerzahl am 20. Juli 1887 betrug in Bielau 65.

Im Jahre 1877 trat in Preussen die neue Kreisordnung und Selbstverwaltung ein.

Curatus Rother také usiloval o duchovní život svých farníků – založil společenství III. řádu svatého Františka, který se scházel třetí den po Velikonocích, den po sv. Trojici, den po 1. neděli v říjnu a v pondělí po III. adventní neděli v Bohuslavicích, sdružení křesťanských matek, panenské jednoty, bratrstvo růžence.

V letech 1849–1886 byl farářem v Benešově Joseph Kopecký z Deutsch Neukirch (Nowa Cerekwia), který se narodil v roce 1819. Tři roky před smrtí byl Kopecký několikrát nemocný, a protože nechtěl dobrovolně rezignovat, byl mu přidělen náhradník v osobě kaplana Josefa Pientky z Hlučina, narozeného v Gross Peterwitz (Pietrowice Wielkie). Když Kopecký 7. března 1887 zemřel, stal se Pientka farním administrátorem a podle názoru všech a na žádost komisaře Richtarského z Bauerwitz (Baborow) byl nástupcem Kopeckého, ale kníže arcibiskup kardinál Friedrich von Fürstenberg z Olomouce (od roku 1833 biskup olomoucký) určil farářem v Benešově prefekta gymnázia Kamradka z Kremseru, který nastoupil do Benešova 24. července 1887. V roce 1859 olomoucký kníže arcibiskup měl biřmování v Hlučíně a posvětil tamní velký zvon, který byl zde dopraven. V roce 1878 zemřel slavný papež Pius IX. a po 3 letech se k moci dostal Lev XIII.

Prusko od 2. ledna 1861 za vlády krále Viléma I. vedlo v roce 1864 válku s Dánskem, v roce 1866 proti Rakousku a v letech 1870 až 1871 proti Francii. Ve všech třech válkách neutrpěli Prusové porážku. 18. ledna 1871 byla králi Vilémovi I. ve Versailles ve Francii nabídnuta německými knížaty císařská koruna a král Vilém I. byl prohlášen německým císařem. V roce 1885 císař Vilém I. oslavil výročí zlaté svatby a 2. ledna 1886 své 25. výročí kralování. Prvním ministrem, který zastával úřad od nástupu krále k moci, je kancléř Otto von Bismarck.

Auch das geistige Leben seiner Parochianen zu haben, war das Bestreben des Curatus Rother - er hat den III. Order des Heiligen Franziskus ins Leben gerufen welcher seine Versammlungen am dritten Tage nach Ostern, den Tag nach Trinitatis, den Tag nach dem 1. Sonntage in October und den Montag nach dem III. Adventsonntage in Buslawitz hält, der Verein christliche Mutter, der panenske jednoty, der Rosenkranzbruderschaft.

Vom Jahre 1849 - 1886 war Pfarrer in Beneschau Joseph Kopecký aus Deutsch Neukirch im Jahre 1819 geboren. Kopecký wurde 3 Jahre vor seinem Tode mehrere Male vom Schläge gerührt und da er freiwillig nicht resignieren wollte, so bekam er einen Substituten in der Person des Kaplan Joseph Pientka aus Hultschin, geboren zu Gross Peterwitz. Als am 7. März 1887 Kopecký starb wurde Pientka Pfarradministrator und nach Meinung Aller und nach Wunsch des Commisarius Richtarsky aus Bauerwitz war er der Nachfolger des Kopecký, doch der Fürst. Erzbischof Kardinal Friedrich Von Fürstenberg zu Olmütz (seit 1833 Bischof von Olmütz) wählte den Gymnasialpräfekten Kamradek aus Kremser (ein Hoschepützer) zum Pfarrer in Beneschau welcher am 24. Juli 1887 seinen Einzug in Beneschau hielt. Im Jahre 1859 firmte der Fürsterzbischof von Olmütz in Hultschin und weihete die hiesige grosse Glocke, welche nach Hultschin gefahren wurde.

Im Jahre 1878 starb der glorreiche Papst Pius IX und es kam nach 3 Jahre Leo XIII zur Regierung.

Preussen seit dem 2. Januar 1861 unter der Regierung des Königs Wilhelm I führte 1864 Krieg mit Dänmark, 1866 Krieg gegen Oesterreich, 1870 - 1871 Krieg gegen Frankreich. In allen 3 Kriegen erlitten die Preussen keine Niederlage. Am 18. Januar 1871 wurde der König Wilhelm I zu Verseiles in Frankreich von den deutschen Fürsten die Kaiserkrone angeboten und König Wilhelm I ist zum deutschen Kaiser proklamiert. Kaiser Wilhelm I feierte 1885 seine goldene Hochzeit und am 2. Januar 1886 sein 25 jähriges Königsjubelium. Der erste Minister der seit dem Regierungsantritt des Königs im Amte ist, ist Reichkanzler Otto von Bismarck.

V roce 1850 byl kooperátor expositus Bažan přeložen z Bohuslavic do Nahsidel (Nasiedle) a kooperátor Johannes Cantius Rother z Nahsidel (Nasiedle) přišel do Bohuslavic jako pastor, kde byl ustanoven jako kooperátor. Curatus Rother narozený 8. října 1820 ve Schlausowitz (Služovice), patřící k farnosti Odersch (Oldřišov), byl horlivý, svědomitý kněz, jehož cílem bylo: udělat vše pro zkrášlení kostela. Skutečnost, že kostel byl pokryt břidlicí, kaple Panny Marie byla celá a loď z poloviny vydlážděna mramorem, je jeho dílem. V roce 1873 nechal postavit varhanáři Volkmannovi z Glewitz (Gliwice) nové varhany s 15 znějícími hlasy, 2 manuály, 1 pedálem, manuálovou a pedálovou spojkou.

Nákladová cena byla: 1425 tolarů od Volkmana a 120 tolarů za postavení pro Klose z Ratiboře, bez dopravy a spropitného. Kamenné schody před vchody na hřbitov a do kostela, mramorový kříž před kostelem vztyčený v roce 1880, mramorové schody před hlavním oltářem, nově zhotovené v roce 1885, mramorová křtitelnice nově zakoupená v roce 1887, bronzové lustry zavěšené před sv. Annou a křížové oltáře od Höptnera ve Wroclawi, dřevěné postavy Marie z Lurd v kapli Panny Marie, socha Marie a Josefa v presbytáři z Tyrolska, obraz Srdce Ježíšova a Srdce Mariina od Fahrenrota z Wroclawi, zastavení od Klose z Ratiboře, různé vzácné fragmenty jsou jeho dílem.

K tomu všemu se církevní pokladna nezatížila ani feníkem.

Korunou všech jeho děl je: nový hřbitov na severní straně kostela, který byl v roce 1885 vyčleněn z farního majetku za 200 tolarů (600 marek) a vybaven kaplí, márnicí a zdí. Náklady na zeď činily 5000 marek, z nichž většinu zaplatil chudý obyvatel, jak se pan Curatus Rother vždy nazýval.

Im Jahre 1850 wurde Cooperator expositus Bažan von Buslawitz nach Nahsidel versetzt und es kam nach Buslawitz als Seelsorger der Cooperator Johannes Cantius Rother aus Nahsidel wo selber als Cooperator angestellt war. Curatus Rother in Schlausewitz zur Pfarre Odersch gehörig, am 8. October 1820 geboren, war ein eifriger, pflichttreuer Priester, dessen Bestreben dahin ging: Alles zur Verschönerung der Kirche aufzubieten. Dass die Kirche mit Schiefer gedeckt worden, die Marienkapelle ganz, das Schiff halb mit Marmor gepflastert worden ist, ist sein Werk. Im Jahre 1873 liess er vom Orgelbauer Volkmann aus Gleiwitz eine neue Orgel mit 15 klingenden Stimmen, 2 Manualen, 1 Pedal, Manual und Pedalkoppel errichten. Der Kostenpreis war: 1425 Thaler den Volkmann und 120 Thaler den der Staffirer Klose aus Ratibor, ohne Fuhren und Trinkgelder erhielt. Die steinstufen vor den Eingängen zum Kirchhof und den Eingängen zur Kirche, das in Jahre 1880 aufgestellte Marmorkreuz vor der Kirche, die in Jahre 1885 neugeschafften Marmorstufen vor dem Hochaltare, der im Jahre 1887 neugekaufte Marmor Taufbecken, die vor dem St. Anna und Kreuzaltare hängenden beim Höptner in Breslau angefertigten Bronzen Kronleuchten, die Holzfiguren Marie aus Lourds in der Marienkapelle, die Marie und Joseph stat in Presbiterium aus Tirol, das Herz Jesu und Herz Maria Bild von Fahrenrot aus Breslau, die Stationen vom Klose aus Ratibor, die verschiedenen kostbaren Paramente sind von ihm geschafft.

Zu allem diesem ist die Kirchenkasse nicht mit einem Pfennig behelligt worden.

Die Krone aller seiner Werke ist: der neue Kirchhof an der Nordseite der Kirche, welcher 1885 für 200 Thaler (600 Mark) vom Pfarrgrundstück abgezweigt wurde und mit einer Kapelle, einem Leichenhause und einer Mauer versehen worden ist. Die Kosten der Mauer beliefen sich auf 5000 Mark, welche zum grössten Theil von dem armen Anlieger, wie sich der Herr Curatus Rother stets nannte, gezahlt worden sind.

Bohuslavice jsou v XXXV. úředním okresu a mají úředního správce v Benešově pana rentmistra Brülleho.

V roce 1866 byly Bohuslavice zasaženy nemocí, kdy řádila cholera a vyžádala si mnoho obětí.

Bohuslavice mají v roce 1887: 205 domů 1162 obyvatel platí ročně 765 marek, za pozemky 208 marek, za budovy 785 marek, za třídy 90 marek, za dvory a statky 2410 marek obecní daně.

Bělá má v roce 1887: 67 domů 302 obyvatel platí roční 108 marek, za pozemky 60 marek, za budovy 18 marek, za učebny 24 marek, za dvory a statky 784 marek obecní daně.

Závada má v roce 1887: 67 domů 409 obyvatel platí ročně 175 (158) marek, za pozemky 62 (90) marek, za budovy 204 marek, za třídy 36 marek, za dvory a statky 881 M obecní daně.

Lesníci byli: v lese Bohuslavickém Theodor Petrzik
v lese Bor Franz Langer

Inspektoři byli: Bohuslavice (Velký dvůr) vrchní inspektor Heinrich Pesihel,
s bydlištěm ve dvoře Moravec
Bohuslavice Kafárna, Bělá a Závada Albert Andree, s bydlištěm
v Závadě

Panství, skládající se z departementů Benešov, Bohuslavice, Kozmice, Závada, Bělá, dvora Moravec a Velkého dvora, náleží baronu Albertu von Rothschild ve Vídni.

Baron Albert von Rothschild je v současné době prezidentem Alliance Izraélite.

Buslawitz ist der XXXI Amtsbezirk und hat der Amtsförster in Beneschau z. Z den Herrn Rentmeister Brülle. Von Krankheit wurde Buslawitz in Jahre 1866 heimgesucht, wo die Cholera grassirte und viele Opfer erforderte. Buslawitz hat im Jahre 1887 - 205 Häuser 1162 Einwohner zahlt jährlich 765 M. Grund 208 M. Gebäude 785 M Klassen 90 M. Gewerbe 2410 M Kommunalsteuer.

Bielau hat im Jahre 1887: 67 Häuser 302 Einwohner zahlt Jährlich 108 M, Grund 60 M Gebäude 18 M Klassen 24 M Gewerbe 784 M Kommunalsteuer.

Zawada hat im Jahre 1887: 67 Häuser 409 Einwohner zahlt Jährlich 175 (158) M, Grund 62 (90) M Gebäude 204 M Klassen 36 M Gewerbe 881 M Kommunalsteuer.

Förster waren: in dem Forst Buslawitz Theodor Petrzik

in dem Forst Boor Franz Langer

Inspektoren waren: Buslawitz (Grosshof) Oberinspektor Heinrich Pesihel wohnhaft in Morawetzhof

Buslawitz Kaffarna, Bielau und Zawada Albert Andree wohnhaft in Zawada

Das Gut bestehend den Departements Beneschau, Buslawitz, Kosmütz, Zawada, Bielau, Morawetz Hof und Grosshof gehört dem Freiherr Albert von Rothschild in Wien.

Baron Albert von Rothschild ist zur Zeit der Präsident der Alliance Israelit.

Až do tohoto roku byla práva a post rychtáře dědičný. Posledním jejich vlastníkem byl Franz Goldammer. Od tohoto roku byli dědiční rychtáři svých práv, resp. břemen zbaveni. Bohuslavice dostali 12 obecních radních a starostu obce sedláka Franze Ulmanna a po něm starosta byl sedlák Jacob Dominik. Dominik zemřel a na jeho místo nastoupil sedlák Benedikt Kozák, který je ve funkci dodnes. Současní přisedící jsou: Johann Miketta sedlák (Kralowetz), Franz Buhla chalupník a obecním písařem je hlavní učitel Joseph Jaroschek, sanitář a ponocný je Johann Bielka.

Jako matrikář je emeritní učitel Ludwig Kosinsky, jeho zástupce hlavní učitel Joseph Jaroschek. Prvně jmenovaný působil na zdejší škole od 1. dubna 1842 jako pomocný učitel a zároveň jako cestující učitel pro Bělou a Závadu až do roku 1876. Do roku 1866 byl zaměstnán jako cestující učitel pro Bělou a Závadu – od té doby jako stálý učitel pro Závadu a do roku 1872 také jako cestující učitel pro Bělou. Dne 1. ledna 1887 byl osobně jmenován a dodnes řídí matriční úřad pro Bohuslavice, Bělou a Závadu a také je obecní písař v Závadě.

Kontrolorem masa a revizorem skotu je zde truhlář Johann Benek.

Kostelníci jsou: zahradník Johann Buchta a chalupník Johan Boczek.

Kalkant je Johann Urbanek.

V roce 1879 byla obecní cesta vydlážděna – 2 díly nákladů hradil stát a 1 díl obec. Celková cena byla 9000 marek.

Bis zu diesem Jahre war der jedesmalige Erbscholzereibesitzer der Scholze. Der letzte war der Besitzer Franz Goldammer. Von diesem Jahre ab wurden die Erbscholzen ihrer Rechte resp. Lasten entbunden. Buslawitz bekam 12 Gemeindeverordnete und zum Gemeindevorsteher der Bauer Franz Ulmann und nach diesem der Bauer Jacob Dominik. Dominik starb und es kam an seine Stelle der noch heute im Amte seiende Bauer Benedikt Kozak. Schöffen sind gegenwärtig: Johann Miketta Bauer (Kralowetz), Franz Buhla Häusler und Gemeindevorsteher ist der Hauptlehrer Joseph Jaroschek, Ordenanz und Wächter Johann Bielka. Als Standesbeamte ist der emerit. Lehrer Ludwig Kosinsky sein Stellvertreter der Hauptlehrer Joseph Jaroschek. Ersterer war bei der hiesigen Schule vom 1. April 1842 als Hilfslehrer und gleichzeitig als Wanderlehrer für Bielau und Zawada bis zum Jahre 1876 und war an ab als Wanderlehrer für Bielau und Zawada bis zum Jahre 1866 - von da ab als wirklicher Lehrer für Zawada und bis zum Jahre 1872 auch noch als Wanderlehrer für Bielau angestellt. Am 1. Januar 1887 wurde derselbe persönirt und verwaltet noch das Standesamt für Buslawitz, Bielau und Zawada und auch noch die Gemeindevorstehererei von Zawada.

Fleischbeschauer und Rindviehrevisor ist der Tischler Johann Benek hier.

Kirchendiener sind: der Gärtner Johann Buchta und Häusler Johan Boczek.

Calkant ist Johann Urbanek.

Im Jahre 1879 ist die Dorfstrasse gepflastert worden - 2 Theile der Kosten zahlte der Staat und 1 Theil die Gemeinde. Der ganze Kostenpunkt betrug 9000 Mark.

Evropa čelí úzkostné budoucnosti. Všechny státy jsou vyhocené do extrému a připraveny na válku, a zdá se, že Internacionála se svými nihilisty, sociálními demokraty a anarchisty natáhla nitky napříč všemi civilizovanými zeměmi. Ateismus a materialismus postupně rozšiřuje své kořeny, a proto stagnace veškerého podnikání, a odtud obavy z věcí, ke kterým Evropa jistě směřuje, ale kterým také neunikne.

Vše výše uvedené je od místního hlavního učitele a varhaníka Josefa Jaroschka. Zapsáno podle pravdy. V červenci 1887 byla kopule sundána z věže kostela, věž byla natřena červeně místním truhlářem Mathäusem Postulkou a kopule byla společně s křížem pozlacená místním chalupníkem Johannem Benkem. Dne 15. srpna tohoto roku, na svátek Assumptionis Beatae Mariae Virginis (Nanebevzetí Panny Marie), šel velký průvod tří obcí Bohuslavice, Závady a Bělé do Hrabyně na slavnost Nanebevzetí Panny Marie a vrátil se v pět hodin odpoledne – pozlacená kopule věže byla opět usazena na své místo. Poté, co se to stalo, zaznělo poprvé Te Deum a poté varhany v domě Božím.

Bohuslavice 15. srpna 1887

Johann Rother,
Curatus

Einer banger Zukunft geht Europa entgegen. Alle Staaten sind bis zum Äussersten gerüstet und Kriegsbereit die Internationale mit Ihren Nihilisten, Socialdemokraten und Anarchisten scheint ihre Fäden über alle zivilisirten Ländern ausgespannt zu haben. Atheismus und Materialismus breitet allmählich ihre Wurzeln aus und darum die Stockung in allen Geschäften, darum die Bangigkeit vor den Dingen, denen Europa sicher entgegen geht, ihnen aber auch nicht entgeht.

Alle Oferstehende ist vom hiesigen Hauptlehrer und Organisten Josef Jaroschek. Der Wahrheit gemüss beschrieben. Im Juli diese Jahre 1887 wurde der Knopf von Thurme der Kirche herab genommen, der Thurm wurde vom hiesigen Tischler Mathäus Postulka roth angestrichen und der Knopf war dem hiesigen Häusler Johann Benek und der Knopf war dem hiesigen Häusler Johann Benek samt Kreuz ... vergoldet. Am 15. August dieses Jahr in Feste Assumptionis Beatae Mariae Virginis begab sich eine grosse Prozession der 3 Gemeinde Buslawitz, Zawada und Bielau nach Hrabyn zu Himelfahrtsfeste und Nachmittag um 5 Uhr zurückgekehrt - wurde der vergoldete Thurmknopf wieder an hier Stelle gebracht. Nachdem dies geschehen, stimmte der Erstmalsinge der Te Deum an und erthielte dann im Gotteshause friedlich der Organ.

Buslawitz den 15. August
1887

Johann Rother
Curatus

Mistr kolář Matheus Postulka, bydlící po straně věže hypoteční číslo 278, narozen 19. září 1860 ještě svobodný, natřel věž v roce 1887 v měsíci červenci na červeno a sundal dolů kopuli věže a znovu nasadil zpět.

Bohuslavice dne 15. srpna 1887

kolář Matheus Postulka

Stolař Johan Benek, kterému bylo 38 let, taktéž svobodný, pozlatil kopuli i špičku věže.

mistr stolař Johan Benek

Der Stellmachermeister Matheus Postulka Wohnhaft am der Turm Seite Hypothek Nummer 278 geboren 19. September 1860 noch ledig hat das Turm am Jahre 1887 im Monat Juli am Rot gestrich und das Turm Knopf runter und wieder Aufgesetzt hab.

Buslawitz am 15. August 1887

Stellmacher Matheus Postulka

Der Tischlermacher Johan Benek hat des Turm Knopf und die Turmschpitze vergoldet der Selbe vom dasselbe ledig welcher auf 38 Jahre alt war.

Tischlermeister Johan Benek

Zdejší tesař Joseph Kotzur, narozený 20. ledna 1823, který byl již v roce 1850 zaměstnán sejmutím a nasazením u zdejší věže, dnes pracoval podruhé na demontáži a nasazení kopule věže.

Bohuslavice, 15. srpna 1887

Joseph Kotzur

Der Zimmermann, Joseph Kotzur von hier, Geboren den 20. Januar 1823 welche schon im Jahre 1850 beim ab und Aufsetzen auf hiesigen Thurme, und heute zweitemal beim ab und Aufsetzen dem Turm Knopfe mit bescheftig war.

1890

Pochwalena budiž Nejsvětější a nerozilna Trojice Swata. Zdrawas Maria.

Buslawitz 1890

Jest reperowana ta weža tego roku za pana faraže Johanna Roter.

Wadba zostala stara, deskami jest obita od psotni panne, až do wirchu a plechem tež jest tela pobita a spodek okapowi zostal stari mil priť na rok 1891 tež nowi. Mi robotnici bili z Pišťa dwa, minowali se Jakob Hauk, druhy Josef Hauk. Tin pirfši bil stari 40 rokuf a tin druhi bil od bratra sin bil stari 30 rokuf. Ta robota tirwala 90 dni bo mi robili i tesarku i klempnerku tego roku bily časi mokre a weterne, tego roku bili zniwa dobre na slamu a zirno bilo malko.

Mi robotnici tež poradili rozmanitu robotu robiť. Hodinarsku, muzikanesku i instrumenta šwelijaku robotu. I tež pirtesara robota bila Pišču při weži při welke i při male, a tu tež Buslawicoch, mi robotnici bili chudobni ale nam Buch dal dzrawi i ščesdi že mi to ot Boha obdiržuli, mi to opisujim ale děprim budeme baňu na wirch tahnuf a potim buděme barwic. Tak newime esli nam to da Pan Buch dokunčič.

1937

Bohu díky!

Léta Páně 1937 opraven Boží dům – tím že byla sejmuta a obnovena střecha.

Vložené peníze: 5 haléř, 10 haléř, 20 haléř, 25 haléř, 50 haléř, 1 koruna československá,
5 koruna československá stříbrná.

Ostatní historické záležitosti jsou v kronice farního úřadu.

Bohuslavice, 24. července 1937

Karel Plaček, farář, konsistorní rada

1948

Oprava kostela po válce 1939 – 1945

V roce 1948

Farář: August Lischka

Provisor: Vincenc Hurník

Peníze: hitlerovská doba, nová republika československá

Klempíři: Jindřich a Josef Krupa z Hlučína

Natěrač: Albert Kretek ze Závady

Stavitel: Pavel Boček z Píště

Za vlády Edvarda Beneše, presidenta, a za nástupce Klementa Gottwalda, plechu nového
bylo dodáno 140 m², 120 m starého plechu.

Celá oprava stála celkově přes půl milionu Kčs.

1980

Záznam pro příští generace o opravě kostelní věže v Bohuslavicích

Roku 1980, v době vlády presidenta republiky dr. Gustáva Husáka, prvního tajemníka
Komunistické strany Československa, za předsedy vlády Lubomíra Štrougala za vedoucí

síly ve státě KSČ – v době vrchnosti církevní v Olomouci: biskupa, apoštolského administrátora hon. c. dr. Josefa Vransy, generálního vikáře dr. Vymětala po odstoupení Otakaru Trtílkovi – za vedení duchovní správy v bohuslavické farnosti Vincence Hurníka, administrátora, který zde působí od roku 1948 – se opravoval kostel farní.

Především bylo povoleno konsistoří, okresem a památkovou správou překrýt střechu věže a okapové roury měděným plechem. Práci převzal podnik ostravský „bytprum“. Lešení trubkové postavili farníci ve svépomoci. Začátek oprav 3. 6. 1980. Před započítím odmontovali z věže kříž (Boží oko) a kouli, aby je bylo možno pozlatit a očistit. V kouli se nacházela kovová trubka, v níž byly uloženy zprávy dr. Rothera z roku 1887, od P. Plačka z roku 1936, P. Lischky z roku 1948 – tento byl jako farář bohuslavický v roce 1948 nahrazen provisorem P. Vincencem Hurníkem. Přešel sem z kaplanského místa ve Zvoli na severní Moravě. V trubce byly některé mince, které tam uložili na památku tehdejší duchovní správci.

Nyní při opravě vyrobil novou trubku z mědi pokrývač Vilém Kocur. Do ní se ukládají všechny dosavadní rekvizity dochované v kouli na věži a přidávají se zprávy z této opravy.

Symbol svaté Trojice na vrcholku věže a kouli „pozlatil“ varhaník Bruno Vitásek. Symbol je „zlacen“ metalem a hliníkem, folií italskou. Koule je natřená tiskařským zlatem. Obojí byl napřed natřeno latexem jako podkladem pro nanášení pozlátka.

Při opravě – odkrytí starého plechu se zjistilo, že nad bání ve věži pod vrchními okénky je trámová i desky prohnilé. Proto tesaři vyměnili tyto části novým trámovým a deskami. Dále se pak pokračovali až do 3. července 1980, kdy bylo oplechování hotovo.

Postavení lešení se využilo k obnově fasády věže a pak postupně celého kostela. Postaveného lešení okolo kostela se využije také k opravě střechy kostela nad lodí. Jižní část se opraví a severní sešlá část se překryje novou břidlicí, kterou farní úřad získal ze školy v Dolním Benešově. Tam totiž pokryli školu plechem a břidlicí z roku 1930 demontovali. Tuto farní úřad převzal v roce 1979 pro opravu kostela.

Farní úřad v Bohuslavicích vede intenzivní jednání s památkou správou a okresním církevním tajemníkem o opravě fresek uvnitř kostela a o problému obrazu v průčelí kostela. Tento obraz je sešlý k nepoznání. Jeho oprava (v kaseinu) vyžadovala vždy 30 – 50 000 Kčs a vydržela jen krátký čas. V roce 1936 byl obrazový podklad – omítka oklepána až na zdivo a nově namalován výjev Rozeslání apoštolů. Roku 1949 jej přemaloval brněnský malíř Otto Stritzko – v roce 1964 malíř Vilém Čech z Opavy. Nyní usiluje farní úřad, aby památková správa dovolila plochu obrazu sešlého zatříť na bílou plochu a aby schválila výhledově připravit dle finančních možností obraz mozaikový. Kartonové plány by zpracoval místní duchovní správce P. Vincenc Hurník.

Oprava interiéru – renovace fresek naráží na nepřekonatelné překážky. Když v roce 1972 se opravoval interiér kostela, nebylo možno opravit fresky pro neúnosný náklad finanční. Roku 1956 při první opravě fresek po válce přispěl stát 40.000 Kč a celkový náklad přišel na 90.000 Kčs. V roce 1972 podal rozpočet na opravu fresek restaurátor Fr. Šubrt z Prahy na 180.000 Kčs. Kvůli neúnosnosti rozpočtu farní úřad provedl jen opravu zdí vytónováním a fresky obešel. Nyní v roce 1980, kdy fresky jsou v havarijním stavu, se jedná obtížně o záchranu fresek, protože cena opravy by si vyžádala asi 1.000.000 Kčs. Nevezme-li stát větší část nákladu na sebe, nebude možné fresky opravit. Není možné, aby farní obec čítající 1500 obyvatel přinesla tak veliké oběti na fresky, které jsou prý celospolečenského významu. K farnosti sice patří i Závada a Bělá, ale tyto obce mají

každou neděli samostatné bohoslužby v kaplích místních, takže nepřinášejí farnímu kostelu žádné příspěvky.

V bohoslužbách každou neděli vypomáhá t. č. P. Antonín Hlubek, jezuita, který dlí v rodném domě v Háji, žije v soukromí mimo duchovní službu a je zaměstnán u ČSD. Pro výpomoc v duchovní správě bohuslavické obdržel od pana biskupa a od krajského církevního tajemníka povolení tzv. § 16 – o výkonu bohoslužebných obřadů.

V Závadě je t. č. 500 obyvatel a v Bělé 800. V Závadě je zrušena škola, v jejíž budově je umístěna po úpravě školka. V Bělé je dvojtřídky, děti od páté třídy musejí dojíždět do Chuchelné.

V mezinárodním životě je soustředěna pozornost k Římu – k Vatikánu, kde se stal papežem polský arcibiskup Karel Wojtyła a přijal jméno Jan Pavel II. 58-letý kardinál svůj pontifikát založil na apoštolských cestách. Právě v tyto dny 1. 7. – 13. 7. 1980 cestuje po Brazílii. Loňského roku byl v Polsku. Papež poprvé v dějinách církve římskokatolické Slovan.

V ČSSR jsou neobsazeny biskupské stolce v Budějovicích, v Hradci Králové, v Litoměřicích, v Brně, v Olomouci (je apoštolský administrátor). Církev u nás nemá dohodu se státem, nunciatura je už 30 let uzavřena. Semináře diecézní jsou uzavřeny a centrální seminář v Litoměřicích podléhá dozoru ministerstva kultury. Žadatelé o bohosloví jsou prověřováni úřadem pro církevní záležitosti. Letos se hlásilo 43 kandidátů, zatím schváleno 20. Mnoho far je neobsazených vlivem nedostatku kněží. Každý kněz musí mít k výkonu duchovenské činnosti státní souhlas. K výpomoci v duchovní správě (např. zpovídání, pohřbívání...) vydává povolení okresní církevní tajemník. Ve školách je možno vyučovat děti jen těch rodičů, kteří přihlásí do přesného termínu písemnou přihláškou ověřenou podpisy obou rodičů. Jelikož mnozí rodiče termín zmeškají, jejich děti nesmí zůstat v hodině náboženství. Odvolání zameškaných přihlášek není možné. Rodiče komunistických rodičů nesmějí děti přihlašovat, rodiče v lepším pracovním poměru (úředníci apod.) jsou voláni „na koberec“, přihlásí-li děti do náboženství. Vzhledem k těmto obtížím mnoho dětí bývá nepřihlášeno. V některých farnostech např. v Ostravě, v Opavě se náboženství nevyučuje. Na 40 přihlášených dětí přiděluje okresní církevní tajemník jednu hodinu vyučování. Kontrolu vyučování náboženství koná ředitel školy. Hlášení podává ONV, odbor školství. Učitelé mají povinnost propagovat atheistický názor světový. Vyučující učitelé se nesmějí účastnit náboženských obřadů (chodit do kostela). Proto varhaníkova manželka – učitelka, která hraje ve všední dny na varhany, nesmí učit a je už 6 roků vyřazena z učitelké funkce. Učitelé nesmějí se sezdávat církevně, nesmí křtít své děti.

Povolení oprav kostela i fary podléhá okresnímu církevnímu tajemníkovi. Povolení této opravy kostela, pokrytí věže mědí, bylo vydáno vlivem toho, že je to objekt památkový z roku 1747. Minulého roku bylo povoleno pořídit nové zvony proto, že starý zvon válečný praskl a bylo nutno ulít nový zvon náhradní a pak bylo povoleno doplnit akord dalšími zvony.

Hodiny ošetřuje Josef Sněhota (53 roky).

Kostelníkem je 84-letý Vincenc Fuss.

Varhaníkem Bruno Vitásek 53-letý, rodem ze Závady.

Opravu špice na věži („Boží oko“) nově vytepal Andělín Benek z Bohuslavic. Kouli a „Boží oko“ „pozlatil“ varhaník pod dozorem P. Vincence Hurníka. Špice se „zlatila“ metalem na mixtionu, koule je zlacena tiskařským zlatem. Podklad byl natřen latexem.

Pokrytí věže provedli klempíři Vilém Kocur z Bohuslavic, Duda Josef z Bolatic, Žilka František z Frýdku, Kohut Vojtěch z Ostravy-Poruby. Všichni jsou zaměstnání u „Bytprůmu“ – podniku v Ostravě. Dále se provede fasáda celého kostela, opraví se hromosvody.

Všechny pracovníky obsluhovala, vařila slečna Božena Šuránová, kuchařka farní. Má 51 let a pochází ze Štítné nad Vláří.

Tyto připomínky zapsal a uložil do koule na věži farního kostela Vincenc Hurník, administrátor v Bohuslavicích, ve 32. roce svého zdejšího působení ve farnosti.

Bohuslavice, 2. července 1980

Vincenc Hurník, administrátor